Nr. 5. Lublin, dnia 15 marca 1927 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Cena niniejszego numeru wynosi 50 groszy. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu zaliczki na prenumeratę za I półrocze 1927 r. w kwocie 6 zł. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. W ogłoszeniach opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 50 groszy, za szpaltę 30 zł., za stronę 60 zł. Za ogłoszenia o zagubionych dokumentach liczy się 10 groszy od jednego wyrazu. Za ogłoszenie o rejestracji stowarzyszeń 5 zł. Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 100.200.

Redakcja i Administracja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 29 (I p.)

A.

120.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie zarządzeń przeciw dewastowaniu i profanowaniu cmentarzy i grobów wojennych.*

L. 2928/IX.

Ministerstwo Robót Publicznych okólnikiem z m-ca stycznia 1927 r. za L. 168/G.W. zawiadomiło, że pomimo okólnika z dnia 5 kwietnia 1923 r. za L. 474/G.W. rozesłanego do P.P. Starostów w dniu 16 kwietnia 1923 r. za L. 241/G.W. w sprawie dewastacji cmentarzy wojennych przez ludność miejscową — dochodzą jednakże do Ministerstwa skargi o dewastowaniu i profanowaniu grobów i cmentarzy wojennych przez miejscową ludność. Mianowicie, że zdarzają się w dalszym ciągu częste wypadki zaorywania znajdujących się na polach grobów, przywłaszczania postawionych na mogiłach krzyżów, uszkadzania istniejących na cmentarzach wojennych pomników i niszczenie ogrodzeń, rozbijania tablic wojennych, oraz wypasania na cmentarzach bydła i t. p., i że tego rodzaju profanowanie miejsc spoczynku poległych na wojnie żołnierzy było nawet powodem dyplomatycznych wystąpień ze strony Poselstw Państw obcych.

Zawiadamiając o powyższem i nawiązując do pisma okólnego z dnia 16 kwietnia 1923 r. za L. 241/G. W. polecam P. P. Starostom zwrócić baczną uwagę na znajdujące się mogiły i cmentarze wojenne w powiecie i gdyby podobne wypadki gdziekolwiek miały miejsce, winnych natychmiast pociągać do odpowiedzialności karnej, donosząc jednocześnie o zdarzeniu tutejszemu urzędowi.

Za Wojewodę Lubelskiego
p. o. Dyrektor-Inżynier
(—) *Marynowski.*

121.

Okólnik № 30 do P. P. Naczelników Wydziałów Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego oraz do P. P. Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie opłat stemplowych od umów, zawieranych przez urzędy państwowe.*

L. 1937/V.

Uzupełniając okólniki moje № 1 z dnia 5-go stycznia 1927 r. L. 15880/II oraz № 9 z dnia 24 stycznia 1927 r. L. 447/Pr. (Dziennik Urzędowy № 2) podaje do wiadomości co następuje:

Nowa ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. Ust. № 98 p. 570), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 1927 r., zmienia prawo dotychczasowe również w zakresie norm specjalnych, tyczących się opłat *od umów zawieranych przez urzędy państwowe.*

Okólnikiem z dnia 8 stycznia b. r. № DP. 0/3/VII Ministerstwo Skarbu podało wyjaśnienia, zawierające najpotrzebniejsze w tej dziedzinie wskazówki, a mianowicie:

I. Skarb Rzeczypospolitej zasadniczo *nie* jest zwolniony od opłat stemplowych, również nie są zwolnione od opłat stemplowych państwowe zakłady i przedsiębiorstwa, będące odrębnemi osobami prawnemi. Pisma wymienione w ustawie o opłatach stemplowych jako podlegające opłacie, są tylko *w przypadkach wyjątkowych* zwolnione od opłat z tego tytułu, że wiążą się z czynnościami urzędów państwowych, względnie państwowych zakładów i przedsiębiorstw; mianowicie *nie* podlegają opłacie stemplowej.

a) *obligacje* oraz innego rodzaju *obligi* Skarbu Rzeczypospolitej oraz polskich państwowych zakładów i przedsiębiorstw, będących odrębnemi osobami prawnemi; jeżeli Skarb Rzeczypospolitej albo państwowy zakład lub państwowe przedsiębiorstwo, będące odrębną osobą prawną zaciąga pożyczkę w obligacjach (listach zastawnych, obligacjach fundowanych), to nie tylko oblig (skrypt dłużny), stwierdzający otrzymanie pożyczki w obligacjach, ale również same obligacje, w których pożyczka została wypłacona, są wolne od opłaty stemplowej (artykuł 120, punkt 1 i 2).

b) *pełnomocnictwo*, udzielone przez Skarb Rzeczypospolitej (art. 112, punkt 3),

c) wystawione przez Skarb Rzeczypospolitej *pokwitowania* oraz zezwolenia na *wykreślenie* wpisu w księdze wieczystej t. j. w księdze hipotecznej, gruntowej, górniczej, kolejowej, naftowej (art. 137, punkt 8, art. 139),

d) podania, wnoszone przez urzędy państwowe imieniem Skarbu Rzeczypospolitej (art. 144 punkt 1),

e) świadectwa urzędowe, wydawane urzędom państwowym w sprawach tyczących się Skarbu Rzeczypospolitej (art. 160, punkt 3 w związku z punktem 1 art. 144) — z wyjątkiem wtóropisów, odpisów i wyciągów (które podlegają opłatom, przewidzianym w art. 157).

W przypadkach, wymienionych wyżej w punkcie „a", są zwolnione od opłaty: Skarb Rzeczypospolitej oraz polskie państwowe zakłady i przedsiębiorstwa będące odrębnemi osobami prawnemi. Natomiast w przypadkach, wymienionych w punktach „c" — „e" uwolnienie od opłaty jest przyznane tylko Skarbowi Rzeczypospolitej, a nie służy zakładom i przedsiębiorstwom państwowym, będącym odrębnemi osobami prawnemi (poza przypadkami wymienionemi niżej w punktach „f", „g", „h",

f) dalszy wyjątek zachodzi co do państwowych zakładów szkolnych będących odrębnemi osobami prawnemi. Zakłady te, w szczególności szkoły akademickie (art. 5 ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. D. U. R. P. № 72, poz. 494), są zwolnione od opłat stemplowych we wszystkich przypadkach, wymienionych wyżej w punktach „a"—„e", (a zatem są w tej dziedzinie zrównane ze Skarbem Rzeczypospolitej), *a nadto są one osobiście zwolnione* od opłaty, gdy zawierają umowe, *obustronnie obowiązującą*, a podlegającą opłacie procentowej (art. 16), kontrahen zaś, który z państwowym zakładem szkolnym, będącym odrębną

osobą prawną, zawiera umowa, obustronnie obowiązującą, ma zapłacić *tylko połowe opłaty* procentowej.

g) wolne są od opłaty stemplowej: pisma, tyczące się nabycia nieruchomości przez Skarb Państwa lub przez Państwowy Bank Rolny na zasadzie przepisów *o reformie rolnej* (art. 54, punkt 2),

h) pisma, stwierdzające sprzedaż przedmiotów *monopolu* państwowego, tudzież rachunki i inne pisma, stwierdzające wykonanie takiej umowy — jeżeli monopol jest bądź sprzedawcą lub kupującym (art. 69, punkt 2 i art. 73, punkt 3).

Poza przypadkami wyjątkowemi, wymienionemi wyżej w punktach „a“ — „h“, Państwo Polskie, jako takie *nie* jest zwolnione od opłat stemplowych.

W szczególności więc, gdy Skarb Rzeczypospolitej lub przedsiębiorstwo państwowe nabywa lub sprzedaje nieruchomość (poza przypadkiem, wymienionym w punkcie „g“) albo zawiera umowę najmu, ma być uiszczona pełna opłata.

II. Jeżeli bądź urząd państwowy, działający imieniem Skarbu Rzeczypospolitej lub jako zarządca majątku niepaństwowego, bądź zarząd państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa zawiera umowę, która podlega opłacie stemplowej, to *co do sposobu i terminu uiszczenia opłaty* obowiązują zasady następujące:

1) W razie zawarcia umowy w formie *aktu notarjalnego* przed notarjuszem, mającym siedzibę na obszarze b. dzielnic *rosyjskiej lub pruskiej*, jak również w razie zawarcia umowy w formie pisma, *uwierzytelnionego* przez notarjusza, który ma siedzibę na tym obszarze, opłatę wymierza i pobiera notarjusz (art. 27 i 28);

2) w razie zawarcia umowy w formie aktu *sądowego* opłatę wymierza bądź kancelarja sądowa bądź urząd skarbowy według zasad ogólnych, podanych w art. 30 i 31 oraz w punkcie 2 artykułu 33;

3) we wszystkich innych przypadkach *opłatę stemplową wymierza urząd państwowy, względnie zarząd państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa, który zawarł daną umowę.*

Urząd państwowy (względnie zarząd państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa [1]) ma zatem wymierzyć opłatę):

a) jeżeli umowę zawarto w formie aktu *ściśle prywatnego* t. j. nie sporządzonego ani w formie notarjalnej, ani w formie sądowej, ani też nie uwierzytelnionego notarjalnie lub sądownie,

b) jeżeli zawarcie umowy stwierdzono pismem, na którem podpisy uwierzytelniono sądownie,

c) jeżeli umowę stwierdza *akt notarjalny*, sporządzony przed notarjuszem, mającym siedzibę na obszarze *b. dzielnicy austrjackiej* albo akt na tymże obszarze uwierzytelniony przez notarjusza.

[1]) W dalszym ciągu wyrażenie „urząd“ oznacza również zarząd państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa.

Opłatę, wymierzoną przez urząd, który zawiera umowę, należy uiścić: *znaczkami stemplowemi*, jeżeli opłata nie przewyższa 50 zł., *gotówką*, jeżeli opłata przewyższa 100 zł., gdy zaś opłata wynosi więcej, niż 50 zł., lecz nie więcej niż 100 złotych; to może być uiszczona bądź znaczkami stemplowemi, bądź gotówką (§ 18, punkt „g“ rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713).

Opłata ma być uiszczona — przez dostarczenie znaczków stemplowych urzędowi, zawierającemu umowę, względnie przez zapłacenie gotówką w kasie skarbowej — zasadniczo *przed podpisaniem umowy* przez urząd.

Jeżeli ważność umowy zależy od zatwierdzenia przez władzę wyższą, to opłatę można uiścić przed umieszczeniem klauzuli zatwierdzenia na piśmie, stwierdzającem zawarcie umowy.

Jeżeli w przypadku poszczególnym opłata ma być uiszczona *znaczkami stemplowemi*, to urząd zawierający umowę, nakleja znaczki na tym egzemplarzu pisma, stwierdzającego umowę, *który ma pozostać w urzędzie* — a mianowicie: bezpośrednio po swoim podpisie (stwierdzającym zawarcie umowy), względnie bezpośrednio po klauzuli, stwierdzającej zatwierdzenie przez władzę wyższą. Znaczki mają być naklejone w ten sposób, aby między niemi możliwe nie było odstępów. Następnie należy skasować znaczki stemplowe za pomocą pieczęci urzędowej, a mianowicie w ten sposób, aby na każdym znaczku był jeden odcisk, znajdujący się częściowo na znaczku, częściowo zaś przechodzący na papier lub na znaczek sąsiedni. Bezpośrednio po znaczkach stemplowych ma być umieszczone *zaświadczenie o wymiarze*, w formie następującej:

„Opłatę stemplową wymierzono w kwocie . . . . . zł. . . . gr. słowami . . . ., a mianowicie od . . . . zł. . . . gr. . . . % (art. . . . u.o.s. [2]) i skasowano znaczki stemplowe w wymierzonej kwocie.

. . . . dnia . . . . . . 19 . . r.“.

Urząd, który zawarł umowę umieszcza zaświadczenie o wymiarze również na tym egzemplarzu pisma, który jest *przeznaczony dla współkontrahenta*. Zaświadczenie to ma być ułożone w formie następującej: „Opłatę stemplową wymierzono w kwocie zł. . . . . . gr. . . słowami . . . ., a mianowicie od . . . . . zł. . . gr. . . % (art. . . . u.o.s.) i uiszczono znaczkami stemplowemi, umieszczonemi na egzemplarzu przechowanym w aktach urzędowych.

. . . . dnia . . . . . . 19 . . r.“.

Jeżeli w przypadku poszczególnym opłata ma być uiszczona *gotówką*, to urząd, zawierający umowę, sporządza deklarację w następującej formie: „L. . . . . .

Deklaracja

celem uiszczenia opłaty stemplowej w kwocie . . . . . zł. . . gr. słowami . . . . wymierzonej

[2]) Skrót u.o.s. oznacza ustawę o opłatach stemplowych.

przez . . . . [3]) od umowy z . . . . [4]) o . . . . [5])

. . . . dnia . . . . . . 19 . . r.".

Pieczęć urzędowa:

Podpis
i stanowisko służbowe [6]).

Urząd, zawierający umowę, skierowuje tę deklarację do Kasy skarbowej, od której po uiszczeniu opłaty otrzymuje pokwitowanie, powtarzające dosłownie określenie pisma, podane w deklaracji (§ 38 rozporządzenia wykonawczego). Urząd, zawierający umowę, załącza pokwitowanie kasowe do tego egzemplarza umowy, który pozostaje w urzędzie i umieszcza zarówno na tym egzemplarzu, jakoteż na owym, który jest przeznaczony dla współkontrahenta, zaświadczenie o wymiarze w następującej formie:

„Opłatę stemplową, wymierzono w kwocie . . . . zł. . . gr. słowami . . . . ., a mianowicie od . . . . . . zł. . . . gr. . . % (art. . . . . . . u. o s.) i uiszczono w kasie skarbowej w . . . . dnia (poz. dz. przych . . . ".

. . . . . . dnia . . . . . 19 . . r.[6])

Wszystkie zaświadczenia o wymiarze mają być zaopatrzone w pieczęć urzędową oraz w odpis, z wymienieniem stanowiska służbowego — tudzież w datę tego dnia, w którym egzemplarz, przeznaczony dla współkontrahenta, zostaje mu wręczony lub w datę, ile możności zbliżoną do dnia wręczenia owego egzemplarza.

Jeżeli świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzeniu pisma i nie jest też znana najniższa ilość świadczenia ani nie zostaje wypłacona zaliczka (art. 9 ustawy o opłatach stemplowych), to urząd zawierający umowę umieszcza zarówno na egzemplarzu umowy, pozostającym w urzędzie, jakoteż na tym, który jest przeznaczony dla współkontrahenta, zaświadczenie następujące: „Opłata stemplowa zostanie uiszczona ratami (art. 9 i 32 ustawy o opłatach stemplowych).

. . . . dnia . . . . . 19 . . r.

W przypadku, wymienionym w ustępie poprzednim, urząd jednocześnie z doręczeniem egzemplarza umowy doręcza współkontrahentowi, decyzję, w której oznajmia mu, że opłata stemplowa ma być uiszczona ratami w miarę wykonywania zobowiązania. W decyzji tej (§ 74 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłatach stemplowych (należy podać: a) terminy, w których mają być uiszczone poszczególne raty: b) sposób obliczenia podstawy wymiaru każdej raty, c) stopę opłaty z powołaniem się na odpowiedni przepis ustawy o opłatach stemplowych, d) sposób uiszczenia.

Co do sposobu uiszczenia należy odróżnić, która ze stron umawiających się jest na mocy umowy obowiązana do wypłacania sum pieniężnych.

[3]) Nazwa i siedziba urzędu, zawierającego umowę.
[4]) Nazwisko i imię, względnie firma lub nazwa współkontrahenta.
[5]) Przedmiot umowy.
[6]) Na czas obowiązywania nadzwyczajnego dodatku 10%-owego wzór niniejszy ulega nieznacznej zmianie, o czem niżej w rozdziale V.

Jeżeli stroną obowiązaną do wypłacenia sum pieniężnych, jest urząd, zawierający umowę, (np. jako kupujący albo biorący w najem), to urząd *potrąca* poszczególne raty opłaty od poszczególnych rat należności umownej. Jeżeli przeciwnie kontrahent drugi ma na mocy umowy wpłacać sumy pieniężne do kasy państwowej, to przy każdej racie tego świadczenia pieniężnego ma wnieść do tej samej kasy państwowej odpowiednią ratę opłaty.

Jeżeli wprawdzie świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzeniu pisma, *ale jest znana najniższa ilość świadczenia albo zostaje wypłacona zaliczka* (art. 9, ustęp drugi, ustawy o opłatach stemplowych) to urząd zawierający umowę wymierza na razie *opłatę tymczasową* według ilości najniższej względnie według zaliczki i zarazem zastrzega uiszczenie reszty opłaty ratami, w miarę wykonania zobowiązania. Urząd ma zatem — stosownie do wysokości opłaty tymczasowej — bądź skasować znaczki stemplowe, bądź zarządzić uiszczenie opłaty tymczasowej gotówką i zarazem doręczyć współkontrahentowi decyzję w przedmiocie uiszczenia reszty opłaty ratami. Na obu egzemplarzach pisma, stwierdzającego zawarcie umowy, urząd umieszcza zaświadczenie o wymiarze według zasad wyżej podanych — z tą zmianą, że po wyrazach „a mianowicie od" należy wstawić wyrazy: „ilości najniższej, wynoszącej" względnie „zaliczki wynoszącej" oraz przy końcu dodać zdanie następujące: „Reszta opłaty zostanie uiszczona ratami (art. 9 i 32 ustawy o opłatach stemplowych".

W niektórych przypadkach opłata może być uiszczona ratami, jakkolwiek świadczenie, które ma służyć za podstawę wymiaru, jest ściśle określone. W szczególności: jeżeli rozmiar świadczenia jest oznaczony *za jednostkę czasu* (rok, miesiąc i t. p.), to podstawę wymiaru ustala się, mnożąc wartość świadczenia rocznego przez tę ilość lat (lub ich części), przez która ma trwać zobowiązanie (art. 10 punkt „b"). Jeżeli w takim wypadku zobowiązanie ma *trwać dłużej niż pięć lat*, to urząd zawierający umowę ma na żądanie współkontrahenta wymierzyć na razie opłatę tymczasową *za pierwszy okres pięcioletni*, po upływie tego okresu wymierza się opłatę za drugi okres pięcioletni i tak postępuje się w dalszym ciągu aż do wygaśnięcia zobowiązania (art. 11). Urząd może zastosować postępowanie powyższe nawet wówczas, gdy współkontrahent tego nie żąda. Okres ostatni może być oczywiście krótszy niż 5 lat, np. w razie zawarcia umowy na lat 8 lub 12. Postępowanie, o którem mowa, można zastosować np. w razie zawarcia umowy najmu lub dzierżawy na czas dłuższy niż pięć lat.

W przypadkach, opisanych w ustępie poprzednim, zaświadczenie o wymiarze ma być umieszczone na obu egzemplarzach pisma stwierdzającego umowę, tylekroć, ile razy następuje wymiar opłaty za okres pięcioletni (względnie też przy wymiarze za okres ostatni, krótszy niż 5 lat). Po wyrazach „a mianowicie od" należy wstawić wyrazy „należności za czas od . . . . . do . . . . . . wynoszącej".

Osobna instrukcja, która zostanie ułożona w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli, określi sposób czuwania nad prawidłowem uiszczaniem poszczególnych rat opłaty stemplowej w przypadkach odroczenia płatności (przy świadczeniach nieokreślonych i przy wymiarach pięcioletnich) oraz ustali procedurę potrącania owych rat i ich przelewu na rachunek budżetu Ministerstwa Skarbu.

III. Od wymiaru opłaty stemplowej, dokonanego przez urząd, który zawarł umowę, może współkontrahent wnieść — na ręce tegoż urzędu — *odwołanie* w ciągu miesiąca od daty zaświadczenia o wymiarze (art. 46 i 47 u.o.s. oraz § 93, punkt „h" rozporządzenia wykonawczego). Odwołujący się ma do odwołania załączyć bądź doręczony mu egzemplarz umowy, bądź jego odpis uwierzytelniony (art. 47). Urząd, który zawarł umowę, przesyła odwołanie wraz ze swoją opinją tej *Izbie skarbowej*, w której okręgu ma siedzibę (art. 47). Izba skarbowa zawiadamia o swem rozstrzygnięciu odwołującego się oraz urząd, który wymierzył opłatę.

IV. W tym ustępie udziela się wyjaśnień o należności i wysokości opłat stemplowych przy tych tranzakcjach, które są najczęstsze, a mianowicie przy umowach *o dostawę* (czyli sprzedaż rzeczy ruchomych) oraz przy umowach o robotę.

W tej dziedzinie należy odróżnić *dwa rodzaje* pism: pismo, stwierdzające *zawarcie* umowy i pismo, stwierdzające *wykonanie* umowy. Myślą przewodnią odnośnych przepisów ustawy o opłatach stemplowych (art. 3, 66 — 74, 90, 91 oraz 136 — 138) jest zasada, że przy jednej tranzakcji, mającej za przedmiot dostawę lub robotę, opłata *procentowa* należy się tylko *raz jeden* bez względu na ilość pism, wiążących się z tą tranzakcją. Opłata procentowa ma być pobrana bądź przy jednem z pism, stwierdzających zawarcie umowy, bądź przy jednem z pism stwierdzających wykonanie umowy. Przy którem piśmie należy pobrać opłatę w przypadku poszczególnym, nie jest oczywiście pozostawione uznaniu urzędu, zawierającego umowę, lecz ma być rozstrzygnięte według następujących norm, podanych w ustawie:

A. Pismo, stwierdzające zawarcie umowy.

Pismo takie podlega opłacie stemplowej (w myśl punktu 4 art. 69 oraz w myśl punktu 4 art. 91) tylko w przypadkach następujących:

1) gdy zostało sporządzone w formie aktu notarjalnego lub sądowego albo notarjalnie lub sądownie uwierzytelnionego;

2) gdy umowę zawarto w formie aktu ściśle prywatnego (t. j. nie sporządzonego ani w formie notarjalnej, ani w formie sądowej, ani też uwierzytelnionego notarjalnie lub sądownie) jeżeli pismo takie *jest podpisane przez obie strony*.

Jeżeli zaś akt ściśle prywatny jest podpisany *tylko przez jedną stronę*, to podlega opłacie stemplowej tylko wówczas, gdy:

3) żadna ze stron, umawiających się *nie prowadzi przedsiębiorstwa*, podlegającego podatkowi przemysłowemu albo przedsiębiorstwu, które jest ustawowo zwolnione od tego podatku [1]), np. gdy urząd państwowy, nie sprawujący zarządu przedsiębiostwa państwowego, zawiera umowę z rolnikiem o dostawę produktów rolnych;

4) gdy wprawdzie bądź jedna strona, bądź obie strony prowadzą przedsiębiorstwo, określone tylko co w punkcie 3, atoli dana umowa o dostawę lub robotę *nie wchodzi w zakres* owego przedsiębiorstwa.

Z powyższego wynika, że jeżeli choćby tylko jedna ze stron umawiających się prowadzi przedsiębiorstwo, określone w punkcie 3, a dana umowa o dostawę lub robotę *wchodzi w zakres* owego przedsiębiorstwa, to pismo, stwierdzające *zawarcie* umowy, a sporządzone w formie aktu ściśle prywatnego, *tylko przez jedną stronę podpisanego*, nie podlega opłacie stemplowej. Zasadę tę stosuje się nietylko wówczas, gdy sporządzono tylko jedno pismo (podpisane przez jedną stronę, a wręczone stronie drugiej), lecz także wtedy, gdy umowa przyszła do skutku *drogą wymiany pism* (listów), z których każde jest podpisane tylko przez jedną stronę.

Oferta zasadniczo nie podlega opłacie, gdyż sama przez się nie stwierdza zawarcia umowy. Podlega opłacie tylko wyjątkowo, a mianowicie, gdy jest sporządzona w formie, podanej wyżej w punkcie 1 niniejszego działu (A) i zarazem wartość przedmiotu przewyższa 100 zł., w takim razie opłata przy wartości, nie przewyższającej 1000 zł., wynosi 1 zł., przy wartości wyższej niż 1000 zł. opłata wynosi 3 zł. (art. 139).

Przyjęcie oferty podlega opłacie, gdy zachodzi jeden z warunków, podanych wyżej w punktach 1, 3 lub 4 niniejszego działu A. *W braku tych warunków przyjęcie oferty* podlega opłacie tylko wówczas, gdy jest umieszczone na tym samym papierze, na którym jest wypisana oferta (wtedy bowiem zachodzi warunek, podany wyżej w punkcie 2).

„Zamówienie" („zapotrzebowanie"), jeżeli następuje z powołaniem się na otrzymaną ofertę, podlega zasadom, podanym w ustępie poprzednim co do przyjęcia oferty. W braku takiego powołania się, zamówienie należy uważać za ofertę.

Przyjęcie zamówienia stoi narówni z zamówieniem, dokonanem z powołaniem się na otrzymaną ofertę.

B. Pismo, stwierdzające wykonanie umowy.

W myśl art. 72, 73 i 90 zgodnie z zasadą przewodnią, podaną na czele niniejszego rozdziału (IV), pismo, stwierdzając wykonanie umowy. podlega opłacie tylko w przypadkach następujących:

a) gdy nie zostało sporządzone żadne pismo, stwierdzające zawarcie umowy, t. j. gdy umowę zawarto ustnie,

b) gdy wprawdzie zostało sporządzone pismo, stwierdzające zawarcie umowy, ale pismo to— w braku warunków, wymienionych wyżej w dziale A w punktach 1 — 4, — nie podlega opłacie.

Najbardziej typowem pismem, stwierdzającem wykonanie umowy, jest *rachunek*, r. j. pismo, sporządzone przez sprzedawcę (dostawcę) lub przez osobę, która zobowiązała się do wykonania

[1]) Przedsiębiorstwa ustawowo zwolnione od podatku przemysłowego wymieniają: art. 3 oraz art. 95 punkt 1a ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U.R.P. Nr. 79, poz. 550).

roboty, stwierdzające całkowite lub częściowe wykonanie umowy przez wystawcę rachunku i wymieniające należność za dostarczone rzeczy ruchome lub wykonane roboty (bez względu na to, czy wystawca rachunku podpisał go lub czy swe nazwisko albo firmę uwidocznił w inny sposób np. za pomocą pieczątki lub przez wystawienie rachunku na papierze firmowym).

Jeżeli w przypadku poszczególnym ani nie sporządzono pisma, stwierdzającego zawarcie umowy, a podlegającego opłacie, ani nie wystawiono rachunku, ale sporządzono *potwierdzenie odbioru* towarów, względnie potwierdzenie wykonania roboty, wymieniające zarazem należność za towary, względnie za robotę, w takim razie to potwierdzenie podlega opłacie *procentowej*.

Jeżeli wreszcie nie sporządzono ani pisma, podlegającego opłacie według działu A. ani rachunku ani potwierdzenia odbioru towarów względnie potwierdzenie wykonania roboty, ale sporządzono potwierdzenie odbioru *ceny* z zaznaczeniem, że otrzymano ją za dostarczone towary, względnie potwierdzenie odbioru *wynagrodzenia*, z zaznaczeniem, że otrzymano je za wykonane roboty, w takim razie to potwierdzenie podlega opłacie procentowej.

Z powyższego wynika, że jeżeli nie sporządzono pisma, stwierdzającego zawarcie umowy i podlegającego opłacie procentowej, ale sporządzono co do tej samej należności *kilka* pism, stwierdzających *wykonanie* umowy (np. kilka rachunków równobrzmiących i nadto potwierdzenie odbioru towaru oraz potwierdzenie odbioru ceny), to opłata *procentowa* należy się tylko raz *jeden*, a mianowicie od pisma *pierwszego*.

C. *Wysokość opłaty.*

1) Opłata *procentowa* wynosi — bez względu na to, czy opłacie podlega w przypadku poszczególnym pismo, stwierdzające zawarcie umowy, czy pismo, stwierdzające wykonanie umowy:

a) w przypadkach kupno *lasu* na wyrąb — zawsze 1% od sumy należności,

b) w innych przypadkach; — jeżeli którakolwiek ze stron umawiających się zawarła umowę *w zakresie swego przedsiebiorstwa*, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku—0,2% od sumy należności;

c) jeżeli zaś dana umowa co do żadnego z kontrahentów *nie wchodzi* w zakres swego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku,—1% od sumy należności.

Nie pobiera się opłaty, gdy należność za dostarczone towary lub wykonane roboty nie przewyższa 20 zł.

W razie wykonywania umowy *częściami* (częściowego dostarczania towarów, częściowego wykonywania roboty, częściowego płacenia ceny) i sporządzania pism (rachunków i t. p.), z których każde stwierdza wykonanie pewnej części zobowiązania, należy przy każdem takiem piśmie uiścić opłatę, odpowiadającą odnośnej części.

2) *Opłata stała.*

Rachunek bądź podlega opłacie procentowej bądź nie podlega żadnej opłacie. To samo dotyczy potwierdzeń wykonania roboty.

Natomiast *od potwierdzenia odbioru towarów, jak* również *od potwierdzenia ceny* (wynagrodzenia), jeżeli ono nie podlega opłacie procentowej, a wartość przedmiotów których odbiór się potwierdza, przewyższa 50 zł., należy uiścić opłatę w wysokości 20 gr. (art. 136).

Pokwitowanie, umieszczone na rachunku, a tyczące się należności, stwierdzonej rachunkiem, nie podlega opłacie.

D. *Sposób uiszczenia.*

Sposób uiszczenia opłaty od pisma, stwierdzającego zawarcie umowy został podany wyżej w rozdziale II.

Opłatę od pisma, stwierdzającego *wykonanie* umowy, należy uiścić bądź znaczkami stemplowemi bądź gotówką—według zasady podanej wyżej w rozdziale II.

Uiszczenie *znaczkami stemplowemi* następuje (w myśl art. 74 i 138) drogą skasowania ich przez przepisanie początkowemi lub końcowemi wyrazami pisma albo datą skasowania i nazwiskiem lub firmą kasującego. W razie jednak wydania rachunku lub pokwitowania z księgi grzbietowej z pozostawieniem talonu, nakleja się znaczki stemplowe na linji, oddzielającej talon od pisma, przeznaczonego do wycięcia; znaczek stemplowy należy nakleić pionowo w ten sposób, aby jego część górna była zwrócona ku górnemu brzegowi księgi; po wycięciu pisma lewa połowa znaczka pozostaje na talonie, a prawa na wydanem piśmie (§ 47 rozporządzenia wykonawczego). W razie wydania rachunku lub pokwitowania z księgi grzbietowej z pozostawieniem kopji nakleja się znaczki stemplowe na kopji, pozostające w księdze i kasuje się je przez przepisanie początkowemi lub końcowemi wyrazami tekstu, albo datą skasowania oraz nazwiskiem lub firmą kasującego; na wydanem piśmie należy (zapomocą pisma lub pieczęci) stwierdzić uiszczenie opłaty, wymieniając jej kwotę np. słowami: „Opłatę stemplową . . . . . zł. . . gr., uiszczono znaczkami stemplowemi na kopji".

Uiszczenie gotówką opłaty od pisma, stwierdzającego wykonanie umowy może nastąpić w sposób trojaki (art. 24 i 25 ustawy o opłatach stemplowych oraz §§ 34, 35, 37 i 38 rozporządzenia wykonawczego:

a) przez przedstawienie owego pisma urzędowi skarbowemu i uiszczenie w kasie skarbowej kwoty, wskazanej w „poleceniu poboru", które sporządza urząd skarbowy; w tym wypadku kasa skarbowa umieszcza pokwitowanie na piśmie, podlegającem opłacie;

b) przez wpłacenie odnośnej kwoty w kasie skarbowej bez poprzedniego udania się do urzędu skarbowego, a na podstawie deklaracji, w tym wypadku kasa skarbowa nie umieszcza pokwitowania na piśmie podlegającem opłacie, lecz wydaje na zwyczajnym blankiecie pokwitowanie, w którem powtarza dosłownie treść deklaracji;

c) W ten sposób, że urząd, któremu rachunek został przedstawiony celem wyasygnowania należności, potrąca z tej należności kwoty opła-

ty i następnie przelewa ją na rachunek Ministerstwa Skarbu.

V. Nadzwyczajny dodatek 10%-owy.

(Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r., Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 697, oraz §§ 2, 3 i 4 rozporządzenia ministerjalnego z dn. 27 grudnia 1926 r., Dz. U. R. P. Nr. 130, poz. 780).

W roku 1927 należy przy uiszczeniu opłat stemplowych gotówką ustalać wysokość opłaty w ten sposób, że do kwoty obliczonej według ustawy o opłatach stemplowych dolicza się 10%.

Natomiast w razie uiszczenia zapomocą *znaczków stemplowych* ich wartość nominalna ma odpowiadać ściśle kwocie, obliczonej według ustawy o opłatach stemplowych. Uiszczenie bowiem nadzwyczajnego 10%-owego dodatku nastąpiło już przy zakupie znaczka.

W deklaracji, przeznaczonej dla kasy skarbowej (p. wyżej rozdział II), należy po wyrazach „opłaty stemplowej" wstawić wyrazy: „(wraz z dodatkiem 10%-owym)".

W tej deklaracji nie wymienia się oddzielnie opłaty właściwej i dodatku nadzwyczajnego; należy więc po wyrazach w „kwocie" oraz po wyrazie „słowami" wstawić kwotę *łączną* wynikającą z zesumowania opłaty właściwej i dodatku 10%-owego.

W zaświadczeniu o wymiarze należy (oczywiście tylko w przypadku uiszczenia gotówką):

a) po wyrazach „w kwocie" oraz po wyrazie „słowami" wpisać kwotę *łączną* wynikającą z zesumowania opłaty właściwej i dodatku 10%-wego;

b) po nawiasie „(art. . . u. o. s.)" wstawić wyrazy: „oraz dodatek 10% . . . zł. . . gr.".

Powyższe podaję Panom do wiadomości i ścisłego zastosowania na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1927 r. za N. OB. 185 (okólnik Nr. 19).

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Z. Ostrowski.*

Lublin, dn. 8 marca 1927 r.

122.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego
w sprawie odebrania debitu.

L. 2372/I.

Wobec tego, że czasopisma: 1) „Czyrwonaja Zmiena" (w języku białoruskim Mińsk), 2) „Proletarischer Zeitgeist" (w języku niemieckim Heidenau), 3) „Der Hammer" (w języku żydowskim N. Jork), 4) „Krestjańskaja Gazeta" (w języku rosyjskim Moskwa), 5) „Di Rajte Nadel" w jęz. żydowskim Charków), 6) „Der Junge Pioner" (w jęz. żydowskim Mińsk), 7) „Der Idiszer Pojer" (w jęz. żydowskim Charków), 8) „Komunistiszer Weg" (w jęz. żydowskim Homel, 9) „Arbeiter Fraind" (w jęz. żydowskim Paryż), 10) „Małady Komunisty" (w jęz. białoruskim Klimowiczach), 11) „Der Proletarischer Gedank" (w jęz. żydowskim Moskwa), w treści swej zawierają cechę przestępstw, przewidzianych w art. 129 i 263 K. K. (§ 58 i 65 u k.). Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tym. przepisów (Dz. Pr. № 14 poz. 186) oraz § 26 ustawy Prasowej z dn. 17 grudnia 1862 r. (Dz. p. p. № 6) odebrało czasopismom tym prawo debitu pocztowego.

Jednocześnie Ministerstwo Spr. Wewnętrznych odebrało prawo debitu pocztowego broszurze wydanej w języku polskim w Toledo (Ameryka) p. t. „Kazania Polskie napisał Jan Jastrzębiec Hempel" jako w treści swej zawierającej cechy przestępstw, przewidzianych w art. 73 k. k. (§ 303 u. k.).

O powyższem zawiadamiam Panów Starostów w myśl reskryptów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25.II r. b. № N. A.A. 661/27.IV A.A. 806/807/27/IV A.A. 17913/26, IV. AA. 1444/27 i z dn. 28/II r. b. Nr. AA. 778/27, celem wciągnięcia wymienionych wydawnictw do odnośnej ewidencji oraz zwrócenia uwagi, aby wydawnictwa te nie były kolportowane.

Wojewoda Lubelski
(—) w/z *Karasiński.*

Lublin, dn. 10 marca 1927 r.

123.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego
w sprawie odebrania debitu.

L. 2475/I.

Wobec tego, że czasopisma niemieckie: 1) „Der Kampfruf" (Berlin), 2) Kommunistische Arbeiter-Zeitung" (Berlin), ruskie 3) „Selanyn Charkiwszczyny" (Charków), 4) Radziańske Seło" (Charków), 5) „Robotnicza Hazeta Proletar" (Charków), 6) „Czerwona Hazeta" (Rostów n/D., rosyjskie 7) „Bakińskij Raboczij (Baku), białoruskie 8) „Hołos Biełarusa" (Ryga), żydowskie 9) „Rojter Sztern" (Buenos Aires) w treści swej zawierają cechy przestępstw przewidzianych w art. 129 i 263 K. K. (§ 58 i 65 u. k.) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymcz. przepisów prasowych (Dz. Pr. Nr. 14 poz. 186) oraz § 26 Ustawy Prasowej z dnia 17 grudnia 1862 (Dz. p. p. № 6) odebrało czasopismom tym prawo debitu pocztowego.

Powyższe podaję do wiadomości Panów Starostów, celem odnotowania w odnośnej ewidencji oraz zwrócenia uwagi, aby powyżej wymienione czasopisma nie były kolportowane w powiatach.

Wojewoda Lubelski
(—) w/z *Karasiński.*

Lublin, dn. 10 marca 1927 r.

124.

Rozporządzenie Wojewody Lubelskiego *w sprawie norm szacunkowych za zabite zwierzęta.*

L. 3531/VI.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 maja 1920

roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 39 poz. 237) ustanawiam następujące maksymalne normy odszkodowań za zwierzęta, zabite z polecenia władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień, zarządzonych przez te władze.

1) Za konie, a mianowicie:

a) za źrebięta do 1/2 roku cenę do 90 zł.,

b) za źrebięta ponad 1/2 roku do 1 roku cenę do 150 zł.,

c) za źrebięta ponad 1 rok do 2 lat cenę do 260 zł.,

d) za źrebięta ponad 2 lata do 3 lat cenę do 380 zł.,

e) za konie robocze ponad 3 lata lżejszego typu cenę do 550 zł.,

f) za konie robocze ponad 3 lata cięższego typu cenę do 600 zł.,

g) za konie szlachetne (pełnej krwi) i uszlachetnione (półkrwi) z udowodnionem pochodzeniem cenę do 1000 zł.,

h) za muły cenę do 200 zł.,

i) za osły cenę do 100 zł.,

2) Za bydło rogate, a mianowicie:

a) za cielęta do 1/2 roku cenę do 90 zł.

b) za jałownik ponad 1/2 roku do 1 roku cenę do 170 zł.

c) za jałownik ponad 1 rok do 2 lat cenę do 350 zł.

d) za woły i krowy ponad 2 lata cenę do 500 zł.

e) za buhaje od 2 do 3 lat cenę do 700 zł.

f) za buhaje ponad 3 lata cenę do 600 zł.

3) Za owce i kozy cenę do 50 zł.

4) Za jagnięta i koźlęta cenę do 20 zł.

5) Za trzodę chlewną i tuczną za kilogram żywej wagi cenę do 2 zł. 20 gr.

Normy szacunkowe dla bydła rogatego w powiecie Lubelskim są wyższe o 10%.

Przy wymiarze odszkodowań za materjał hodowlany bydła rogatego i owiec obojga płci, co do którego właściciel wykaże się rodowodem, ustanowione maksymalne normy mogą być podwyższone, w wypadkach zasługujących na uwzględnienie do 25%.

Powyższe normy odszkodowań obowiązują od dnia 15 marca 1927 r.

Wojewoda Lubelski

(—) w/z *Karasiński.*

Lublin, dn. 10 marca 1927 r.

125.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego i Magistratu m. Lublina i Siedlec *w sprawie norm szacunkowych za zabite zwierzęta.*

L. 3531/VI.

Przesyłam do wiadomości rozporządzenie moje z dnia 10 marca r. b. Nr. 3531/VI ustalające maksymalne normy odszkodowań za zabite zwierzęta.

Rozporządzenie należy podać we właściwy sposób do wiadomości publicznej.

Zaznaczam jednocześnie, że normy odszkodowań są maksymalne i przy oszacowaniu zwierząt musi być *bezwzględnie brana pod uwagę faktyczna ich wartość.*

Wojewoda Lubelski

(—) w/z *Karasiński.*

Lublin, dn. 10 marca 1927 r.

126.

Ogłoszenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego zostały wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków następujące stowarzyszenia:

Postanowienie Wojewody		№ rejestru	Nazwa Stowarzyszenia	Siedziba Stowarzyszenia	
Data	Liczba			miejscowość	powiat
23.II.1927	1856/I	795	Koło Teatralne „Świt"	Garwolin	Garwoliński
26.II. „	1279/I	796	Gminne Kółko Łowieckie	Olszanka gm. Krzczonów	Lubelski
3.III. „	1715/I	797	Kółko Rolnicze św. Jakóba	Jarnice gm. Ruchna	Węgrowski
4.III. „	1917/I	798	Kółko Rolnicze „Przyszłość"	Konstantynów	Konstantynowski
7.III. „	2127/I	800	Kółko Rolnicze	Dąbrowa gm. Łaskarzew	Garwoliński
7.III. „	2083/I	799	Kółko Rolnicze	Abramowice gm. Zemborzyce	Lubelski
7.III. „	1240/I	801	Gminne Kółko Łowieckie	Jastków	Lubelski

127.

RUCH SŁUŻBOWY

do dn. 10 marca 1927 roku.

a) Urząd Wojewódzki.

Zwolnieni:

Wydział Prezydjalny.

Dr. Henryk Dembiński, praktykant I kat. na własną prośbę (M. S. W.)

Wydział II.

Feliks Rogowski urz. VII st. sł. na podstawie art. 116 o państwowej służbie cywilnej z dn. 17.II 1922 r. (M. S. W.)

Awansowani

Wydział IV.

Dr. Czesław Kujawski mianowany Naczelnikiem Wydziału Zdrowia Publicznego w V st. sł. (M. S. W.)

Przeniesieni:

Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych (IX).

Inż. Jerzy Wasilewski, Radca Budownictwa na stanowisko Kierownika Pow. Zarządu Drogowego w Lublinie (M. R. P.)

Mianowani:

Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych (IX).

Inż. Piotr Karpij kontr. prac. IX gr. upos. do Oddz. Drogowego (M. R. P.)

b) w Starostwach:

Mianowani:

Chełm.

Henryk Joachim Lelewel kontr. prac. VIII gr. upos. (M. R. P.)

Sokołów.

Władysław Landecki kontr. prac. IX gr. upos. (M. S. W.)

Zwolnieni:

Włodawa.

Zofja Idzikowska prow. urz. XI gr. upos. na własną prośbę.

Awansowani:

Krasnystaw.

Inż. Wacław Szczurkiewicz Kierownik Pow. Zarz. Drogowego z IX grupy uposażenia do VIII grupy uposażenia (M. R. P.)

B.

128.

Ostrzeżenie.

Według otrzymanych wiadomości następujące osoby, czując wstręt do pracy włóczą się po różnych miastach Rzeczypospolitej i wyłudzają od instytucyj jak państwowych tak i samorządowych zapomogi pod rozmaitymi pozorami:

Z Województwa Kieleckiego:

1) Neofita Stanisław Roman Słaboszewski, syn Szmula Fiszla i Ruchli urodz. w Chmielniku w 1900 r. pow. Stopnicki.

2) Cacak Jan lat 27, syn Józefa i Marji urodz. w gminie Kocon, pow. Maków.

3) Mirzetela Władysław, lat 23, syn Ignacego i Franciszki, przynależny do gminy Krzyżanówek, pow. Kutnowski.

4) Mirzetela Stanisław, lat 15, syn Ignacego i Franciszki, przynależny do gminy Krzyżanówek.

5) Simlat Adolfa, lat 17, córka Wawszyńca i Antoniny, przynależna do gminy Krasocin, pow. Włoszczowski.

6) Simlat Antonina, lat 29, córka Antoniego, przynależna do gm. Krasocin, pow. Włoszczowski.

7) Sadowski Zygmunt, syn Szczepana, lat 23, osobistych danych ustalić nie można.

8) Cieślik Józef lat 22, syn Tomasza, przynależny do gminy Olkusko-Siewierskiej.

9) Bugajski Stefan lat 28, przynależny do gminy Czarkowy, pow. Pińczowski.

10) Kuc Szczepan lat 19, syn Michała i Juljanny, przynależny do gminy Zagórze.

11) Prześlica Marjan, syn Wincentego i Franciszki, lat 25.

12) Przybyła Bolesław, syn Jana i Antoniny, lat 24, przynależny do gminy Zagórze.

13) Kowalska Izabela, lat 50, córka Józefa i Józefy, przynalezny do gminy Zagórze.

14) Feliks Trąbczyński ur. w 1900 r., syn Feliksa i Marji z Częstochowy.

15) Stanisław Marcin Kaczmarczyk, syn Wincentego i Marjanny, ur. dnia 7.XI.1889 przynależny do gminy Kowala.

16) Antoni Klęk, syn Jana i Antoniny urodz. w r. 1908, stały mieszkaniec gminy Igołomja, pow. Miechowskiego.

17) Rozalja Siczek z Adamskich, córka Wojciecha i Justyny z Muców, ur. w 1879 r. w Radomiu i tam stale zamieszkuje.

18) Walenty Szczęsny, syn NN. ojca i Joanny, ur. 1898 r. stały mieszkaniec i zamieszkały we wsi Stara, gminy Skotniki.

19) Stanisław Bryła, stały mieszkaniec m. Zawiercia.

20) Dydak Płaszewski, syn Franciszka i Władysławy ur. w 1903 r. przynależny do wsi Książnice Wielkie, gminy Filipowice.

Z Województwa Tarnopolskiego:

1) Tadeusz Sowiński urodz. w r. 1903 w Kamioce Str., syn Władysława i Justyny i tegoż żona Janina z Kasiców Sowińska.

Z Województwa Lwowskiego:

1) Stefan Tarnawski, syn Gabrjela i Marji, urodz. w Drochobyczu 9.4 1909 r.

Z Województwa Łódzkiego:

1) Franciszek Rajski, syn Józefa i Stanisławy, ur. w r. 1906.

2) Jakób Ichudessman, syn Abrama i Fajgi, ur. dnia 19.IX.1907 r. zamieszkały niegdyś w Łodzi, przy ul. Pomorskiej Nr. 19.

Powyższe podaję do wiadomości z tem, że ewentualnie udzielane zapomogi wyżej wymienionym zwracane nie będą.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Szaynowski.*

Lublin, dn. 7 marca 1927 r.

C.

OGŁOSZENIA:

Ogłoszenie.

Jan Grębowiec, absolwent kursu dla pisarzy gminnych przy Tymczasowym Wydziale Samorządowym we Lwowie, zamieszkały we wsi Pilchowie poczta Rozwadów Małopolska, poszukuje posady pisarza gminnego.

Konkurs.

Wydział Państwowy Sejmiku w Janowie Lub. ogłasza konkurs na stanowisko samorządowego lekarza weterynaryjnego na powiat Janowski.

Do posady tej przywiązane jest uposażenie VIII wzgl. VII grupy płac urzędników państwowych plus 15 procent dodatku.

Od kandydatów ubiegających się o to stanowisko wymagane:

1) Dyplom z ukończenia studjów weterynaryjnych.
2) Przynamniej 3-ch letnia praktyka weteryn.
3) Obywatelstwo Polskie.

Podania z życiorysem, oraz uwierzytelnionymi odpisami nadsyłać do Wydziału Powiatowego do dn. 15 kwietnia 1927 r.

Konkurs.

Wydział Powiatowy w Janowie Lubelskim ogłasza konkurs na stanowisko lekarza szpitala powiatowego w Janowie.

Do posady tej przywiązane jest uposażenie według VIII wzgl. VII grupy płac pracowników państwowych.

Od ubiegających się na to stanowisko wymagane:

1) Obywatelstwo Polskie.
2) Dyplom z ukończenia studjów lekarskich.
3) Przynajmniej trzyletnia praktyka szpitalna, a przedewszystkiem dłuższa praktyka w dziale chirurgicznym i położniczym.

Posada do objęcia od dnia 1 maja 1927 r.

Podania z życiorysem, oraz uwierzytelnionymi odpisami dokumentów należy nadsyłać do Wydziału Powiatowego w Janowie do dnia 5 kwietnia 1927 r.

Ogłoszenie.

Na podstawie pisma Województwa Krakowskiego z dnia 28 lutego 1927 r. L. O. S. 2208 niniejszem podaję do wiadomości, że dnia 1 września 1927 r. rozpocznie się w Niepołomicach roczny kurs straży leśnej i polowej dla inwalidów wojennych, który potrwa do końca sierpnia 1928 r. z 6 tygodniową przerwą w miesiącach zimowych.

Kandydaci uczęszczający na kurs, są obowiązani do praktycznych ćwiczeń na roli i w lesie oraz do nauczania się przedmiotów, wykładanych na kursie.

Uczniowie obowiązani są nabyć podstawowe wiadomości z nauki rolnictwa i leśnictwa z uwzględnieniem nauki o brakarstwie, oraz praktycznie i teoretycznie nauczyć się wypychania zwierząt i ptaków.

Po złożeniu końcowego egzaminu teoretycznego z dodatnim wynikiem z końcem sierpnia 1928 r. kandydaci otrzymają świadectwo z ukończenia powyższego kursu.

Kandydaci wykazujący się takiem świadectwem mają pierwszeństwo na objęcie posady gajowych w nadleśnictwach państwowych.

Wymogi przyjęcia są następujące:

a) przedłożenia dowodu, że kandydat jest inwalidą wojennym (książka inwal.).

b) co do stanu zdrowia: w zasadzie zdrowe ręce nogi, płuca i serce.

c) co do ogólnego wykształcenia: ukończona 4 klasowa szkoła ludowa.

d) nienaganne zachowanie się kandydata pod względem moralnym i politycznym.

e) zobowiązanie się przy przyjęciu do zakładu, ścisłego zastosowania się do obowiązującego regulaminu zakładowego.

Kandydaci pragnący być przyjęci na powyższy kurs winni najpóźniej do końca maja r. b. wnieść podanie do Województwa w Krakowie i dołączyć do niego następujące załączniki:

1) książkę inwalidzką,
2) ostatnie świadectwo szkolne,
3) świadectwo moralności,
4) świadectwo lekarskie.

Kandydaci przyjęci na kurs zostaną zawiadomieni o prowizorycznem przyjęciu najpóźniej do końca lipca 1927 r.

O ostatecznem przyjęciu na kurs rozstrzyga komisja porady zawodowej po przybyciu kandydata na miejsce w Niepołomicach w dniu 1 września 1927 r.

Kandydaci zgłaszający się na kurs winni przynieść do Niepołomic buty oraz ubranie do pracy w polu i lesie.

Wychowankowie kursu otrzymają bezpłatnie utrzymanie, opiekę lekarską, ubranie i jedną parę butów z prawem naprawy na koszt Skarbu Państwa.

Za Wojewodę Lubelskiego
w/z Naczelnika Wydziału
Franciszek Chmielecki.

Ogłoszenie.

Wydział Powiatowy w Krasnymstawie rozpisuje niniejszym Konkurs na wykonanie budowy gmachu głównego szkoły rolniczej w Krasnymstawie. Zainteresowane firmy lub przedsiębiorstwa proszone są o zwracanie się do Wydziału Powiatowego, skąd odwrotną pocztą otrzymają ślepy kosztorys, który umożliwi złożenie dokładnej oferty. W ofercie winny być zaznaczone również propozycje co do warunków zapłaty za wykonane roboty.

W razie, gdyby z powodu zbyt wysokich cen, oferty na całość robót były nie do przyjęcia, budowa oddana zostanie w przedsiębiorstwo częściowo według poszczególnych kategorji robót (murarskie, ciesielskie, dekarskie i t. d.) Ponieważ budowa musi być wykonana w bieżącym roku, przeto równocześnie rozpisuje się konkurs i na częściowe wykonanie budowy. Oferty na poszczególne kategorje robót winny być składane z podaniem cen jednostkowych za robociznę bez materjałów i z materjałami, oraz warunków zapłaty.

Termin składania ofert do dnia 30 b. m.

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. art. 45, 187, 195 i 196 Ustawy Wodnej z dnia 19.IX 1922 r. (Dz. Ust. № 102 poz. 956 niniejszem podaję do wiadomości osób zainteresowanych, że w dniu 5 kwietnia 1927 r. na pastwiskach wsi Krasne gminy Uścimów powiatu Włodawskiego, odbędzie się komisyjne dochodzenie wodno-prawne w sprawie przekopu rowu doprowadzającego wodę z pastwisk wsi Krasne na rybołówstwa państwowe majątku Krasne.

Projekt techniczny (plany) oraz odnośne wyjaśnienia wymienionego przedsiębiorstwa wyłożone są do przejrzenia w Starostwie Włodawskiem, oraz w Urzędzie Gminnym Uścimowie od dnia 5 marca do dnia 5.IV 1927 r.

Wszelkie podania lub protokularne oświadczenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania zabezpieczających

urządzeń i żądania wypłaty odszkodowań winny być wnoszone do Starostwa Włodawskiego przed upływem wyżej wskazanego terminu komisyjnego dochodzenia a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia.

Osoby zainteresowane, które w oznaczonym wyżej terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do tego prawo.

Będą one mogły w przyszłości przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa przez przedsiębiorcę żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta w/z *K. Miszewski*

Ogłoszenie.

Powiatowa Kasa Chorych w Łosicach (pow. Konstantynowski) podaje do wiadomości, że na mocy reskryptu Ministersterstwa Pracy i Opieki Społecznej z dn. 7 lutego 1927 r. L. 571/U. 3., zgodnie z instrukcją w przedmiocie powoływania i kompetencji komisarzy i rządowych kontrolerów Kas Chorych (Instr. Pana Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 28.XI 1923 r. Monitor Polski z dn. 12.XII 1923 r. № 282 poz. 401) rozpoczęła swą działalność w dniu 14 lutego 1927 r.

Biuro i ambulatorjum Powiatowej Kasy Chorych w Łosicach mieści się w Łosicach, ul. 3-go Maja № 7, gdzie również zainteresowani mogą otrzymywać za opłatą egzemplarze statutu nadanego Kasie powyższym reskryptem lub przejrzeć statut na miejscu.

Powiatowa Kasa Chorych w Łosicach
Komisarz Rządowy w/z *Henryk Jankielewicz.*

Ogłoszenie.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie zawiadamia, posiadaczy gruntów wsi Ossowa, gminy Przegaliny, pow Radzyńskiego, że w sprawie ustalenia obszaru scaleniowego gruntów wsi Ossowa, pow. Radzyńskiego orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 28 listopada 1925 r. utrzymać w mocy. Odpis wspomnianego orzeczenia zainteresowani otrzymać mogą w Urzędzie gminy Przegaliny, pow. Radzyńskiego.

Ogłoszenie.

Okręgowa Komisja Ziemska w Lublinie wzywa pod skutkami prawa pp. Jana Jurko, Barbarę Brzezicką, Konstantego Brzezickiego, Katarzynę Brzezicką, Ksenię Brzezicką, Natalję Pijajko, ss. Marji z Derków Antonow ss. Marji z Derków Nadoziernej, Annę Dysznik, Wiktora Zerebca, Anastazję Karnaś, Borysa Nazara, Józefa Smolińskiego, Melajnę Dziura, Natalję Romanowicz, Szymona Mikołajczuka, Marję Zerebiec, Feliksa Dziedzica, Wacława Dziedzica, Helenę Duma, ss. Florentyny Makarewicz, Katarzynę Nadozierną, Anastazję Dmitruk, Irenę Łysak, Szymona Kuźmicza, Ksenię Nadłonek, ss. Marji Wójtowicz, Ksenię Łach, Ksenię Kaliczko, i ss. Marji Mańdziuk, nieznanych z miejsca pobytu do lokalu Komisji (Lublin, Krakowskie-Przedmieście 57) na dz. 30 marca 1927 r. o godz. 10-ej rano w charakterze interesowanych w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Grodysławice, gminy Rachanie, pow. Tomaszowskiego.

Ogłoszenie.

Okręgowa Komisja Ziemska w Lublinie wzywa pod skutkami prawa pp. ss. Soroki Benjamina, ss. Soroki Berka, ss. Kormana Bencjana, Abrama-Józefa Strena, ss. Srula Zółtka, Juljana Frankowskiego, ss. Mikołaja Romaniuka i Jakóba Barszczuka nieznanych z miejsca pobytu do lokalu Komisji (Lublin, Krakowskie-Przeomieście 57) na dz. 30 marca 1927 r. o godz. 10-ej rano w charakterze interesowanych w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów osady Wisznice, gminy Horodyszcze pow. Włodawskiego.

Jeden egzemplarz powyższego wezwania został wywieszony w lokalu Urzędu Gminy Horodyszcze w dniu 7 marca 1927 r.

Ogłoszenie.

Okręgowa Komisja Ziemska w Lublinie wzywa pod skutkami prawa p. Jadwigę Fik, Pawła Potykanowica, Jana Kucharczuka, Teofila Gruszko i Tomasza Barabaniuka, nieznanych z miejsca pobytu do lokalu Komisji (Krakowskie-Przedmieście 57) na dzień 30 marca 1927 r. o godz. 10-ej rano w charakterze interesowanych w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów miasta Janów Podlaski pow. Konstantynowskiego.

Ogłoszenie.

Okręgowa Komisja Ziemska w Lublinie wzywa pod skutkami prawa p. Grzegorza Kościuka, Andrzeja Ciża, Grzegorza Czarnego i ss. Michała Cykaluka, nieznanych z miejsca pobytu do lokalu Komisji (Lublin, Krakowskie-Przedmieście 57) na dzień 30 marca 1927 r. o godz. 10-tej rano w charakterze interesowanych w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Czermno, gminy Tyszowce, pow. Tomaszowskiego.

Ogłoszenie.

Okręgowa Komisja Ziemska w Lublinie wzywa pod skutkami prawa p. Piotra Rybaczuka, nieznanego z miejsca pobytu do lokalu Komisji (Lublin, Krakowskie Przedmieście 57) na dzień 30 marca 1927 r. o godzinie 10-tej rano w charakterze interesowanego w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Czerniczyn Metelin, Kozodawy i części wsi Pobereżany powiatu Hrubieszowskiego.

Ogłoszenie.

Niniejszem podaję do wiadomości, że Pan Wojewoda Lubelski w dniu 11 lutego 1927 r. za L: 18547/IX/4 udzielił pozwolenia № 4 mieszkańcowi m. Kocka Andrzejowi Wróblowi na uruchomienie i utrzymanie osobowej komunikacji samochodowej pomiędzy Kockiem, a Bedlnem (przez Radzyń), Kockiem, a Łukowem i Kockiem, a Dęblinem.

Kursować będą samochody autobusy marki „Ford" № silnika 11846283 opatrzony znakiem rejestracyjnym LB 3390 lub № silnika 13090671 znak rejestracyjny LB 3391. Samochody kursować będą codziennie niezależnie od małej ilości pasażerów i ściśle według niżej podanego rozkładu jazdy zatwierdzonego przez P. Wojewodę.

Rozkład jazdy:

a) na drodze Kock-Łuków (codziennie z wyjątkiem piątków).

wyjazd z Kocka godz. 8, przyjazd do Łukowa godz. 10,30

wyjazd z Łukowa godz. 17, przyjazd do Kocka godz. 19, 30.

b) na drodze Kock - st. kol. Bedlno (codziennie z wyjątkiem piątków).

wyjazd z Kocka godz. 24, przyjazd do st. kol. Bedlno godz. 1, 30

wyjazd z Bedlna godz. 5, przyjazd do Kocka godz. 6, 30.

c) na drodze Kock-st. kol. Dęblin, (codziennie).

wyjazd z Kocka godz. 3, 30 przyjazd do st. kol. Dęblin godz. 5, 30

wyjazd ze st. kol. Dęblin godz. 17, przyjazd do Kocka godz. 19

w piątki wyjazd z Dęblina godz. 13, przyjazd do Kocka godz. 15.

Opłata za przejazd:

a) z Kocka do Łukowa lub odwrot. osoby cywilne 4, 50 zł., wojskowi i urz. państwowi 3, 60 zł.

bagaż do 10 kg. bezpłatnie, za każde dalsze 5 klg. po 0, 50 zł.

b) z Kocka do Bedlna lub odwrot. osoby cywilne 2, 70 zł. wojskowi i urzędnicy państwowi 2, 20 zł.

bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie, za każde dalsze 5 kg. po 0, 30 zł.

c) z Kocka do Dęblina lub odwrot. osoby cywilne 4, 60 zł., wojskowi i urz. państwowi 3, 50 zł.

bagaż do 10 kg. bezpłatnie, za każde dalsze 5 kg. po 0, 50 zł.

Inspekcyjna służba drogowa korzysta z przejazdu bezpłatnie na odcinkach drogi powierzonych ich dozorowi.

Łuków, dnia 28 lutego 1927 roku.

Starosta *M. Słomiński.*

Starosta Biłgorajski ogłasza:

Po raz trzeci:

Bury Demian zamieszkały we wsi Zamek gm. Babice zagubił wyciąg z ksiąg ludności wydany przez Urząd Gminy w Babicach w roku 1924 na otrzymanie dowodu osobistego.

Chuchro Józef z Dylów gm. Puszcza zagubił książkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Biłgoraju rocznik 1892.

Lewenflus Boruch, syn Chaniny z Tarnogrodu zagubił książkę wojskową wydaną przez Komisję Kontrolną w Biłgoraju.

Szlajn Benjamin-Lejba z Tarnogrodu zagubił kartę powołania wydaną przez Komisję Kontrolną w Biłgoraju.

Starosta Garwoliński ogłasza:

Gąsowska Anna zam. w m. Garwolinie zgubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Garwolińskie za № 526 dn. 3 marca 1923 roku № Serji 320795.

Dyrekcja Rob Publ. w Lublinie reskryptem z dnia 15.II 1927 r. L. 629/IX udzieliła Jakóbowi Jańcowi zam. w m. Garwolinie pozwolenia na uruchomienie i utrzymanie osobowej komunikacji samochodowej pomiędzy m. Garwolinem i stacją kol. Garwolinem na przeciąg jednego roku od 15 lutego 1927 r. do 30 stycznia 1928 r.

Opłata wynosi za przejazd na przestrzeni miasto Garwolin st. kol. Garwolin i odwrotnie.

1) osoby cywilne po 1 zł.
2) wojskowi i urzędnicy państwowi po 80 gr.
3) dzieci do I m. wzrostu po 50 gr.
4) przy bilecie ręczny bagaż do 10 kg. bezpłatnie za każde dalsze 5 kg. po 8 gr.

Rozkład jazdy:

Codziennie do wszystkich przychodzących i odchodzących pociągów osobowych.

Po raz trzeci:

Podolski Stanisław zam. w m. Żelechowie zagubił poświadczenie wzór 27 do § 263 wydane przez Kom. Poborową dla roczn. 1905 i odroczeuie służby wojskowej na 1 rok.

Starosta Hrubieszowski ogłasza:

Cygiel Rywen zamieszkały w Hrubieszowie, zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Hrubieszowskie.

Michalski Józef s. Piotra i Katarzyny zam.w Gliniskach gm. Uchanie zgubił książeczkę wojskową i kartę mob. rocz. 1895 wydane przez P.K.U. Hrubieszów.

Psiuk Stanisław, syn Marcina i Józefy poborowy roczn. 1906 gminy Szczurzyn, powiatu Łuckiego zamieszkały w kolonji Józefin gminy Mołodjatycze, powiatu Hrubieszowskiego zgubił zaświadczenie № 45/25 r. Urzędu gminy Szczurzyn o zgłoszeniu się do rejestracji jako rocznik 1906.

Starosta Janowski ogłasza:

Po raz trzeci:

Piziur Michał zamieszkały we wsi Zabełcze, gminy Kosin r. 1797 utopił w rzece Wiśle książeczkę wojskową i kartę mob. wydane przez P. K. U. w Biłgoraju.

Tyniec Michał zamieszkały w kolonji Wymysłów, gm. Kosin r. 1909 zagubił w mieście Sandomierzu książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Biłgoraju.

Starosta Krasnostawski ogłasza:

Krawczyński Wojciech, syn Wojciecha roczn. 1883, zam. w Gliniskach, gm. Gorzków, zgubił książeczkę wojskową, wydaną mu przez P.K.U. Zamość.

Osuchowi Stanisławowi roczn. 1896 zam. we wsi i gm. Zakrzew skradziono książeczkę wojskową i kartę mob., wydaną przez P.K.U. Zamość.

Wituch Józef, roczn. 1893, zam. w Guzówce, gminy Wysokie, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Zamość.

Po raz drugi:

Albiniak Paweł s. Wojciecha roczn. 1895 zam. w folw. Guzówka gm. Wysokie zagubił książeczkę wojskową.

Dziewa Walenty zam. w Guzówce gm. Wysokie zgubił książeczkę wojskową.

Stopa Jan s. Antoniego roczn. 1898 zam. w Maszawie gm. Rudnik zgubił książeczkę wojskową wydaną mu przez P K. U. Zamość.

Winiarczykowi Janowi s. Franciszka roczn. 1891 zam. w Płonce gm. Rudnik podczas pożaru spaliła się książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Zamość.

Po raz trzeci:

Felman Icek Gdala roczn. 1890 zam. w Antoniówce, gm. Żółkiewka zgubił kartę zwolnienia, wydaną przez P. K. U. w Zamościu.

Gutmacher Mendel, syn Herszka, roczn. 1892 zam. w os. Wysokie gm. Wysokie zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Zamościu.

Wac Jan, syn Jacentego, roczn. 1894 zam. w Zabnie gm. Turobin, zgubił kartę powołania wydaną przez P K.U w Zamościu.

Starosta Lubelski ogłasza:

Gagosiowi Michałowi, zamieszkałemu w Ługowie gm. Jastków skradziono Brauning cal. 765 № 158877.

Michalewskiemu Stanisławowi zamieszkałemu na Rurach Jezuickich skradziono dubeltówkę cal. 12 № 108.

Mironowskiemu Władysławowi zam. w Lublinie skradziono prawo jazdy samochodem wydane przez Okręgową Dyrekcję Robót Publicznych w Brześciu n/Bugiem za № 53.

Unieważnia się paszporty zagraniczne №№ 274660/471 i 274659/470, wydane przez Starostwo Lubelskie w dniu 30 września 1924 roku za L. 17501/I Mikołajowi i Oldze Rogalskim.

Z kwesty urządzonej w Lublinie w dn. 3 marca 1927 r. na rzecz T-wa Hachnosas Orchym osiągnięto czystego zysku 33 zł. 60 gr. Zarząd.

Ze sprzedaży znaczka w dn. 1 grudnia 1926 roku na rzecz T-wa Hachnosas Orchym w Lublinie osiągnięto czystego zysku 63 zł. 04 gr. Zarząd.

Starosta Radzyński ogłasza:

Cieśluk Adam, r. 1901, zam. w Świerżach, gm. Suchowola, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Łuków.

Starosta Siedlecki ogłasza:

Bartodziejska Czesława zam. w Siedlcach ul. Florjańska № 1 nauczycielka gimnazjum Prusa zgubiła legitymację nauczycielską wydaną przez Kuratorjum Szkolne w Warszawie.

Starosta Sokołowski ogłasza:

Po raz drugi:

Michałowski Aleksander, zamieszkały we wsi Wrzostki gminy Sterdyń rocznik 1891 zgubił książeczką wojskową wydaną przez P. K. U. Ostrów Łomżyński.

Starosta Węgrowski ogłasza:

Po raz drugi:

Giziński Marja ze Starejwsi zgubił rewolwer „Browning“ za № 202520.

Szatensztejn Edward z Węgrowa zgubił rewolwer „Brauning“ kal. 6.35 w drodze między Węgrowem a Starąwsią.

Starosta Zamojski ogłasza:

Kopeć Józef, zamiesz. w folw. Bortatycze, gm. Wysokie — zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Zamościu 21.VII 1925 r. za Nr. 367, serja B. 081209.

Ogłoszenia.

Osiak Michał zamieszkały we wsi Róża-Podgórna gminy Prawda, zagubił świadectwo pochodzenia na wałacha maści gniadej, kwiatek odparzelizna lat 15, wydane przez Wójta gminy Domanice daty i numery niepamiętą, które wrazie odnalezienie należy uważać za nieważne.

Saul Birnberg zgubił paszport zagraniczny wystawiony przez Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Hamburgu z datą 2 czerwca 1926 r. № 686/26. który unieważnia się.

Spiser Bejla, asystentka farmacji, ur. w r. 1900 w Stanisławowie zgubiła paszport zagraniczny, wystawiony przez Starostwo w Stanisłowie dnia 5 listopada 1925 roku L. 77018/612 p.p. Serja B. 136041, który unieważnia się.

Zagubiono legitymację wydaną przez b. Kom. Okr. P. P. w Lublinie Nr. 919 na imię posterunkowego Jasińskiego Józefa z Komendy Policji pow. Konstantynowskiego.

Redakcję zakończono 10 marca 1927 r.

Drukarnia M. Kossakowska w Lublinie.